

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11S/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4020200064
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4020200064.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členiek senátu JUDr. Marty Molnárovej a JUDr. Evy Šiškovéj, v právnej veci žalobcu: V. B., nar. XX. XX. XXXX, O. XXXX/ X, B., zastúpeného právnym zástupcom: Advokátska kancelária Perhács s.r.o., Jelenec 353, Jelenec, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o správnej žalobe zo dňa 06. 02. 2020 proti rozhodnutiu prezidenta Policajného zboru SR č. SPOU-PO-PK-76/2019 zo dňa 04. 12. 2019, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

I. Priebeh administratívneho konania

1. V predložennom administratívnom spise sa nachádza podanie zo dňa 11. 07. 2019 adresované Krajskému riaditeľstvu PZ, riaditeľovi KR PZ v Nitre, z ktorého vyplýva, že riaditeľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne sa dňa 25. 06. 2019 dozvedel od podriadeného policajta (žalobcu) o tom, že dňa 25. 06. 2019 bol v konaní pod sp. zn. 1To/24/2019 Krajským súdom v Nitre právoplatne odsúdený za trestný čin, teda o strate bezúhonnosti policajta a zároveň žiadal o zabezpečenie uznesenia krajského súdu, ktoré bude podkladom pre ďalšie konanie.

2. Súčasťou spisu je i rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 1T/14/2015-579 zo dňa 18. 09. 2018, ktorým bol žalobca uznaný za vinného na tom skutkovom základe, že dňa 16. 07. 2014 vo výroku rozsudku opísaným konaním v tam uvedenom čase ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, čím spáchal prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za čo bol odsúdený podľa § 326 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona a podľa § 56 ods. 1, 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 1.500,- eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, tak bol žalobcovi uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov. Na základe odvolania žalobcu proti tomuto rozsudku Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 1To/24/2019-666 zo dňa 25. 06. 2019 zamietol odvolanie žalobcu ako nedôvodné. Rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 18. 09. 2018 spojený s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 25. 06. 2019 nadobudol podľa vyznačenia právoplatnosť dňa 25. 06. 2019 a v tento deň sa stal i vykonateľným. Predmetné rozsudky boli doručené príslušnému orgánu dňa 20. 08. 2019 (rozsudok OS Komárno), resp. dňa 14. 08. 2019 (rozsudok KS v Nitre), čo preukazuje prezentačná pečiatka.

3. V podaní zo dňa 28. 08. 2019 bol žalobca upovedomený o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. f/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 73/1998 Z. z.), a to z dôvodu, že na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 18. 09. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 25. 06. 2019 bol uznaný vinným z konania uvedeného vo výrokovej časti rozsudku Okresného súdu Komárno a zároveň porušil základné povinnosti policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a/ vyššie citovaného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere 1.500,- eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol mu uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov. Upovedomenie o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru žalobca prevzal dňa 28. 08. 2019 a v uvedený deň podal i písomné vyjadrenie k začatiu konania.

4. Následne bol dňa 09. 09. 2019 vypracovaný návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. f/ zákona č. 73/1998 Z. z., teda z dôvodu, že ako policajt bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody. K návrhu na prepustenie zo služobného pomeru sa žalobca vyjadril v podaní zo dňa 11. 09. 2019.

5. Dňa 16. 09. 2019 bol vydaný personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre od č. 272, podľa ktorého bol žalobca v zmysle ust. § 192 ods. 1 písm. f/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru z tam uvedených dôvodov s tým, že služobný pomer končí dňom doručenia rozhodnutia. Dôvodom prepustenia bolo zistenie, že žalobca ako policajt bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, a to rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 1T/14/2015-579 zo dňa 18. 09. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 1To/24/2019-666 zo dňa 25. 06. 2019, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 25. 06. 2019.

6. Žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie zo dňa 02. 10. 2019, o ktorom rozhodol prezident Policajného zboru ako odvolací orgán rozhodnutím zo dňa 04. 12. 2019 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a odvolaním napadnuté rozhodnutie (personálny rozkaz) potvrdil.

II. Zhrnutie napadnutého rozhodnutia

7. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací orgán popísal priebeh konania, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia - personálneho rozkazu, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru. Dôvodom prepustenia bola skutočnosť, že podľa rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 1T/14/2015-579 zo dňa 18. 09. 2018, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 1To/24/2019-666 zo dňa 25. 06. 2019 nadobudol právoplatnosť dňa 25. 06. 2019, žalobca spáchal prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, za čo bol odsúdený podľa § 326 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti, na peňažný trest vo výmere 1.500,- eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol žalobcovi uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov. Žalobca bol teda právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin.

Vydaniu odvolaním napadnutého rozhodnutia predchádzala existencia právoplatného rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 18. 09. 2018. Riaditeľ Krajského riaditeľstva PZ v Nitre, ktorý bol oprávnený prepustiť žalobcu zo služobného pomeru podľa ust. § 192 ods. 1 písm. f/ zákona č. 73/1998 Z. z. sa o dôvode prepustenia dozvedel dňa 16. 08. 2019. Týmto dôvodom bol právoplatný rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 1To/14/2015-579 zo dňa 18. 09. 2015. Preukázaný stav právoplatného odsúdenia pre úmyselný trestný čin bol jediným dôvodom pre aplikáciu ust. § 192 ods. 1 písm. f/ vyššie citovaného zákona a prvostupňový orgán bol povinný pristúpiť k vydaniu napadnutého rozhodnutia, teda personálneho rozkazu, pretože existencia právoplatného rozsudku zo dňa 18. 09. 2019 zakladá dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podľa ust. v § 192 ods. 1 písm. f/ tohto

zákona. Správne orgány, a to prvostupňový, ani odvolací vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru nie sú oprávnené preskúmať konanie o trestnej zodpovednosti žalobcu za úmyselný trestný čin. Ich povinnosťou bolo v rámci konania o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru skúmať, či príslušným rozsudkom všeobecného súdu bol policajt odsúdený pre úmyselný trestný čin a či tento rozsudok je právoplatný, pretože dôvodom prepustenia zo služobného pomeru je existencia právoplatného rozsudku, ktorým bol policajt odsúdený pre úmyselný trestný čin. Správny orgán prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia ozrejmil, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, z akých dôvodov vychádzal a ako vec právne posúdil. Správne deklaroval na základe obstaraného podkladového materiálu, že žalobca bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin, ktorým je prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pričom odôvodnenie tohto rozhodnutia precizoval aj popisom spáchania predmetného úmyselného trestného činu. Žalovaný považoval námietky žalobcu o tom, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, nedostatok dôvodov a arbitrárnosť za neopodstatnené.

8. Žalobca v priebehu odvolacieho konania doručil dňa 13. 11. 2019 odvolaciemu orgánu - prezidentovi Policajného zboru rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 6Tdo28/2019 zo dňa 09. 10. 2019, ktorým bolo na základe dovolania zrušené uznesenie Krajského súdu v Nitre v konaní pod sp. zn. 1To/35/2018 zo dňa 12. 06. 2018, rozsudok Okresného súdu Komárno v konaní pod sp. zn. 1T/34/2015 zo dňa 14. 02. 2018, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili podklad. Argumentoval tým, že z doručeného rozsudku Najvyššieho súdu SR vyplýva rovnaký dovolací dôvod, aký uplatnil vo svojom dovolaní zo dňa 24. 09. 2019 proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 1To/24/2019-666 zo dňa 25. 06. 2019 spojení s rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 1T/14/2015-579 zo dňa 18. 09. 2018. V tejto súvislosti žalovaný konštatoval, že rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 18. 09. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 25. 06. 2019 boli relevantným podkladom pre rozhodnutie v predmetnej veci, pričom rozsudkom Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 6Tdo28/2019 zo dňa 09. 10. 2019 zrušené neboli.

Na základe podkladov, ktoré sa nachádzajú v administratívnom spise správny orgán prvého stupňa náležite posúdil skutočný stav veci poukázaním na konkrétnu existenciu právnych podmienok prepustenia zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa ust. § 192 ods. 1 písm. f/ zákona č. 73/1998 Z. z. Pripustenie úspešnosti dovolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Nitre v konaní pod sp. zn. 1To/35/2018 zo dňa 12. 06. 2018 a rozsudku Okresného súdu Komárno v konaní pod sp. zn. 1T/34/2015 zo dňa 14. 02. 2018, ktoré boli zrušené rozsudkom Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 6Tdo28/2019 zo dňa 09. 10. 2019 nespôsobuje zmenu skutočného stavu veci v samostatnom konaní vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa ust. § 192 ods. 1 písmeno f/ zákona č. 73/1998 Z. z.

9. Žalovaný ako odvolací orgán sa zaoberal námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a po ich vyhodnotení konštatoval, že správny orgán prvého stupňa pri rozhodovaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru preukázal rozhodné skutočnosti odôvodňujúce postup podľa ust. § 192 ods. 1 písm. f/ zákona č. 73/1998 Z. z. a v odvolacom konaní neboli zistené žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť.

III. Argumenty žalobcu v podanej žalobe

10. Žalobca v žalobe v časti „chronológia vecí“ popísal priebeh konania tak, ako je uvedený v I. časti tohto rozsudku s poukazom na rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 18. 09. 2018 a rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 25. 06. 2019.

11. V časti „žalobné dôvody“ uviedol, že postup a rozhodnutia správnych orgánov sú v rozpore s ústavou Slovenskej republiky a ostatnými právnymi predpismi, pričom neobsahujú riadne, dostatočné a presvedčivé odôvodnenie, vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, sú nepreskúmateľné pre ich nezrozumiteľnosť, nedostatok dôvodov a zistenie skutkového stavu je nedostatočné na posúdenie veci. Primárnym dôvodom nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia je skutočnosť, že jeho odôvodnenie je abstraktné a žalovaný v ňom nereflektuje na odvolacie dôvody konkretizované

v podanom odvolaní. Z dôvodu, že v trestnom konaní bolo zásadným spôsobom porušené právo žalobcu na obhajobu, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a na nesprávnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, žalobca podal proti rozsudku odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa dovolanie, na ktorého dôvody sa odvoláva a ktoré nebude nadbytočne opakovať. Skutočnosti uvedené v dovolaní podľa názoru žalobcu s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 6 Tdo 28/2019 zo dňa 09. 10. 2019 dostatočne odôvodňujú reálny predpoklad rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v jeho prospech, teda zrušenie odsudzujúceho rozsudku, ktorý bol jediným podkladom jeho prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. f/ zákona o štátnej službe. V prípade zrušenia odsudzujúceho rozsudku by rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím o prepustení, ktoré na odsudzujúci rozsudok obsahovo nadväzujú, stratili podklad. Zrušené boli aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Z uvedených dôvodov žalobca zastáva názor, že správne orgány nedostatočne vyhodnotili skutkové okolnosti daného prípadu, ktoré majú za následok prijatie nesprávneho právneho záveru.

Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí absolútne, resp. žiadnym spôsobom nezaobrá skutočným (materiálnym) odôvodnením rozhodnutia. Nedostatočné odôvodnenie je dôvodom na zrušenie rozhodnutia, ktoré neobsahuje žiadne hodnotenie a záver z nich vyplývajúci. Takéto rozhodnutie treba považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, nedávajúce dostatočné záruky pre to, že bolo vydané spôsobom, ktorý by zabezpečil ústavne zaručené právo na spravodlivý proces. Postupom správnych orgánov bol žalobca poškodený na svojich právach, pretože nebol dodržaný postup podľa ustanovení zákona o štátnej službe.

12. Žalobca navrhol, aby súd zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie prezidenta Policajného zboru zo dňa 04. 12. 2019 o odvolaní proti personálnemu rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Nitre zo dňa 16. 09. 2019 v spojení s týmto personálnym rozkazom a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

IV. Vyjadrenie žalovaného

13. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 15. 04. 2020 zopakoval podstatné dôvody svojho rozhodnutia. Porovnaním obsahu vyjadrenia žalovaného a dôvodov žalobou napadnutého rozhodnutia prezidenta Policajného zboru zo dňa 04. 12. 2019 správny súd zistil, že vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe a žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného obsahujú identické dôvody a tvrdenia. S poukazom na túto skutočnosť správny súd obsah vyjadrenia žalovaného zo dňa 15. 04. 2020 v tejto časti svojho rozsudku neuvádza a v plnom rozsahu poukazuje na dôvody žalobou napadnutého rozhodnutia zo dňa 04. 12. 2019, ktorých podstatná časť je zhrnutá v II. časti tohto rozsudku (7. až 9. bod rozsudku).

Žalovaný vo svojom vyjadrení navrhol, aby správny súd podanú žalobu zamietol ako nedôvodne podanú.

V. Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

14. Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný, viazaný rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (ust. § 134 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „SSP“), vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie prezidenta Policajného zboru SR zo dňa 04. 12. 2019 ako i konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu (bez nariadenia pojednávania, nakoľko nebola splnená ani jedna z podmienok uvedených v ust. § 107 ods. 1 SSP na to, aby vec prejednal s nariadením pojednávania) a dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná, preto ju podľa ust. § 190 SSP rozsudkom zamietol.

Rozsudok v predmetnej veci správny súd verejne vyhlásil dňa 30. 09. 2020 pri dodržaní podmienok podľa ust. § 137 ods. 4 SSP.

15. Podľa § 192 ods. 1 písm. f/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov účinnom do 31. 12. 2019, teda i v čase rozhodovania odvolacieho orgánu, policajti sa prepustia zo služobného pomeru, ak f/ bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 193 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, návrh na prepustenie policajta zo služobného pomeru spracováva spravidla jeho bezprostredne nadriadený na predpísanom tlačive a predkladá ho bezodkladne služobným postupom na ďalšie opatrenie nadriadenému, ktorý je oprávnený rozhodnúť o prepustení policajta zo služobného pomeru.

Policajtovi musí byť daná možnosť vyjadriť sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e), navrhovať dôkazy a obhajovať sa.

Podľa § 194 ods. 1, 3 rozhodnutie o prepustení sa musí vyhotoviť písomne a musí byť v ňom uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné; pri prepustení z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. b) a c) sa v odôvodnení rozhodnutia o prepustení uvedú len závery rozhodnutia lekárskej komisie alebo závery posudku služobného klinického psychológa.

Ak bol policajt prepustený z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. c) až g), možno skončiť služobný pomer dňom doručenia rozhodnutia o prepustení.

Podľa § 231 vyššie citovaného zákona, účastníkmi konania sú policajti, bývalí policajti alebo pozostalí po policajtoch, ak sa má konať o ich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach, ako aj iné osoby, ak tak ustanovujú osobitné predpisy.

Podľa § 232 vyššie citovaného zákona, konanie v prvom stupni vo veciach služobného pomeru uskutočňuje a rozhoduje v ňom minister a nadriadený a ďalšie subjekty, ak to ustanovuje tento zákon (ďalej len "oprávnený orgán").

Podľa § 233 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 235 ods. 1, 3 vyššie citovaného zákona, konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo služobného úradu.

Ak sa konanie začína z podnetu ministra alebo nadriadeného, konanie je začaté dňom, keď urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

Podľa § 238 ods. 1, 2, 3, 4 vyššie citovaného zákona, za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka.

Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy.

Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 238a vyššie citovaného zákona, ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, je oprávnený orgán takýmto rozhodnutím viazaný.

Podľa § 241 ods. 1, 2, 3 vyššie citovaného zákona, rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto

rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota. V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

Podľa § 242 ods. 7 vyššie citovaného zákona, oprávnený orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, môže o odvolaní sám rozhodnúť, ak odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie; ak tak neurobí, je povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr však do 30 dní odo dňa podania odvolania, predložiť odvolanie spolu so svojím stanoviskom a spisovým materiálom odvolaciemu orgánu na rozhodnutie.

Podľa § 243 ods. 1, 3, 4 vyššie citovaného zákona, odvolacím orgánom je najbližší nadriadený orgán, ktorý rozhodnutie vydal.

Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené nedostatky odstráni.

Ak sú na to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

16. Podľa § 8 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 vyššie citovaného zákona, trestný čin je prečin a zločin.

Podľa § 10 ods. 1 písm. a/, b/ vyššie citovaného zákona, prečin je

a/ trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo

b/ úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 17 vyššie citovaného zákona, pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Podľa 128 ods. 1 veta prvá a druhá, ods. 3 písm. c/, ods. 8 vyššie citovaného zákona, verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou.

Na účely tohto zákona sa vojakom rozumie

c/ príslušník Policajného zboru, Zboru väzenskej a justičnej stráže, Národného bezpečnostného úradu, Slovenskej informačnej služby a ozbrojený príslušník finančnej správy,

Ak na spáchanie trestného činu tento zákon vyžaduje osobitnú vlastnosť, spôsobilosť alebo postavenie páchatel'a, môže byť páchatel'om alebo spolupáchatel'om trestného činu len osoba, ktorá má požadovanú vlastnosť, spôsobilosť alebo postavenie. Účastníkom na trestnom čine môže byť aj osoba, ktorá nemá požadovanú vlastnosť, spôsobilosť alebo postavenie. Ak zákon ustanovuje, že páchatel' musí byť nositeľom osobitnej vlastnosti, spôsobilosti alebo postavenia, stačí, ak túto vlastnosť, spôsobilosť alebo postavenie spĺňa právnická osoba, v ktorej mene páchatel' koná.

Podľa § 326 ods. 1 písm. a/ vyššie citovaného zákona, verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

a/ vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu,

17. Predmetom súdneho prieskumu bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia prezidenta Policajného zboru SR ako odvolacieho správneho orgánu ako i rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov vyplývajúcich z podanej žaloby, a teda z dôvodu, že vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, že sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť ako i pre nedostatok dôvodov a že zistenie skutkového stavu je nedostatočné pre posúdenie veci.

18. V predmetnej veci je nepochybná skutočnosť, ktorou boli správne orgány viazané a s ktorou je zmysle ust. § 192 ods. 1 písm. f/ zákona č. 73/1998 Z. z. spojené obligatórne prepustenie policajta zo služobného pomeru. Touto skutočnosťou bolo právoplatné odsúdenie žalobcu ako verejného činiteľa (príslušník Policajného zboru SR - osoba v služobnom pomere) pre úmyselný trestný čin, a to v konkrétnom prípade pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa ust. § 326 ods. písm. a/ Trestného zákona na základe rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 1T/14/2015-579 zo dňa 18. 09. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 1To/24/2019-666 zo dňa 25. 06. 2019, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 25. 06. 2019.

1

9. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca bol v podaní zo dňa 28. 08. 2019 upovedomený o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru podľa ust. § 192 ods. 1 písm. f/ zákona č. 73/1998 Z. z. (teda z dôvodu právoplatného odsúdenia pre úmyselný trestný čin), ku ktorému podal vyjadrenie a následne bol oboznámený s návrhom zo dňa 09. 09. 2019 na jeho prepustenie zo služobného pomeru podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia, ku ktorému taktiež podal písomné vyjadrenie. Personálnym rozkazom riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Nitre pod č. 272 zo dňa 16. 09. 2019 bol žalobca podľa vyššie uvedeného ustanovenia zákona č. 73/1998 Z. z. prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru SR. Uvedené listiny (upovedomenie zo dňa 28. 08. 2019 o začatí konania, návrh zo dňa 09. 09. 2019) obsahujú popis skutku, pre ktorý bol žalobca rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 1T/14/2015-579 zo dňa 18. 09. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 1To/24/2019-666 zo dňa 25. 06. 2019 právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin (prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa ust. § 326 ods. písm. a/ Trestného zákona) ako i konštatovanie, že z tohto dôvodu sa proti nemu začína konanie o prepustení zo služobného pomeru podľa ust. § 192 ods. 1 písm. f/ zákona č. 73/1998 Z. z., resp. že z tohto dôvodu podáva oprávnená osoba proti nemu návrh na prepustenie zo služobného pomeru. Tieto skutočnosti obsahuje i samotný personálny rozkaz zo dňa 16. 09. 2019, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru SR ako i rozhodnutie odvolacieho orgánu zo dňa 04. 12. 2019, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti personálnemu rozkazu a tento bol potvrdený. V predmetnej veci správny orgán prvého stupňa bol povinný postupovať podľa ust. § 192 ods. 1 písm. f/ zákona č. 73/1998 Z. z., pričom tento dôvod prepustenia zo služobného pomeru nastáva v prípade, ak bol policajt právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 1T/14/2015-579 zo dňa 18. 09. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 1To/24/2019-666 zo dňa 25. 06. 2019, ktorá nastala dňa 25. 06. 2019 bolo bezpochyby zrejmé, že žalobca bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin podľa ust. § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, konkrétne pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa. Konštatovanie o odsúdení žalobcu pre úmyselný trestný čin a popis skutku, za ktorý bol právoplatne odsúdený je obsiahnuté tak v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa ako i v rozhodnutí odvolacieho správneho orgánu. Žalobcom spáchaný skutok - prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa je v zmysle Trestného zákona (ust. § 8, § 10 ods. 1 písm. b/ a ust. § 17 Trestného zákona) úmyselný trestný čin a potom postup správnych orgánov pri prepustení žalobcu zo služobného pomeru bol plne zákonný.

20. Žalobca v žalobe bližšie nešpecifikoval ním vznesené námietky proti žalobou napadnutému rozhodnutiu odvolacieho správneho orgánu ako i proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa. S poukazom na obsah administratívneho spisu a odôvodnenie týchto rozhodnutí je potrebné konštatovať, že správny orgán prvého stupňa vydal svoje rozhodnutie po oboznámení sa s dôkazmi, ktorými bol riadne objasnený skutočný stav veci a toto rozhodnutie bolo i náležite odôvodnené, obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti vyplývajúce z ust. § 241 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 73/1998 Z. z. V rozhodnutí boli uvedené skutočnosti, ktoré slúžili správne orgánu ako podklad pre vydanie rozhodnutia ako aj úvaha, ktorou bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov a zároveň obsahovalo aj uvedenie právnych predpisov, na základe ktorých bolo vo veci rozhodnuté. Rovnako tak rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti a súd je toho názoru, že odvolací orgán pri rozhodovaní

o odvolaní žalobcu zo dňa 02. 10. 2019 proti personálnemu rozkazu č. 272 zo dňa 16. 09. 2019 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru SR postupoval v súlade so zákonom, keď odvolanie žalobcu zamietol a personálny rozkaz potvrdil. Nemožno sa stotožniť s námietkou abstraktnosti rozhodnutia, z dôvodu, že odvolací orgán vo svojom rozhodnutí presvedčivo nereflektoval na odvolacie dôvody žalobcu proti personálnemu rozkazu o jeho prepustení zo služobného pomeru. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že dôvody žalobcu uvedené v jeho odvolaní zo dňa 02. 10. 2019 proti personálnemu rozkazu zo dňa 16. 09. 2019 sú absolútne identické s dôvodmi dovolania žalobcu zo dňa 24. 09. 2019 (predložil ho ako prílohu správnej žaloby), ktoré podal proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 1To/24/2019-666 zo dňa 25. 06. 2019 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 1T/14/2015-579 zo dňa 18. 09. 2018. Odvolací správny orgán sa vo svojom žalobou napadnutom rozhodnutí zo dňa 04. 12. 2019 nemohol vysporiadať s dovolacími dôvodmi žalobcu proti rozsudku krajského súdu a nemohol dať na ne odpoveď, pretože toto je úlohou dovolacieho súdu a do jeho kompetencie správny orgán nemôže zasahovať. K rozsudku Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 6 Tdo 28/2019 zo dňa 09. 10. 2019 (ktorý mal žalobca podľa svojho tvrdenia v žalobe doručiť žalovanému v priebehu odvolacieho konania v predmetnej v veci, čo konštatoval i odvolací orgán vo svojom žalobou napadnutom rozhodnutí), ktorý žalobca predložil ako prílohu svojej žaloby je potrebné uviesť, že predmetným rozsudkom Najvyšší súd SR ako dovolací súd rozhodol, že uznesením Krajského súdu v Nitre v konaní pod sp. zn. 1To/35/2018 zo dňa 12. 06. 2018 i v konaní, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v neprospech obvineného a toto uznesenie krajského súdu zrušil v celom rozsahu, rovnako ako zrušil i rozsudok Okresného súdu Komárno v konaní pod sp. zn. 1T/34/2015 zo dňa 14. 02. 2018 a ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili podklad. Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 09. 10. 2019, na ktorý sa žalobca v žalobe odvoláva sa týka iného obvineného (nie žalobcu), iného uznesenia Krajského súdu v Nitre a iného rozsudku Okresného súdu Komárne, ktoré boli zrušené a netýka sa právoplatných rozhodnutí (Okresného súdu Komárno zo dňa 18. 09. 2018 a Krajského súdu v Nitre zo dňa 25. 06. 2019), z ktorých vychádzali správne orgány pri rozhodovaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru SR. Existencia rozsudku Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 6 Tdo 28/2019 zo dňa 09. 10. 2019 teda nemá na konanie vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru žiadny vplyv.

21. V neposlednom rade správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 4 Sž 128/03 zo dňa 30. 03. 2004 (94/2004 ZSR), z ktorého vyplýva, že na prepustenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v platnom znení je postačujúce splnenie jednej z troch podmienok a v danom prípade touto podmienkou bolo právoplatné odsúdenie za úmyselný trestný čin. Uvedený prepúšťací dôvod zo služobného pomeru bol teda daný práve existenciou právoplatných odsudzujúcich rozsudkov vo vzťahu k žalobcovi, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu.

22. Z uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu bolo vydané v medziach zákona, obsahovalo všetky náležitosti naň kladené, pričom vec bola i správne právne posúdená a námietky žalobcu neodôvodňovali jeho zrušenie, ani zrušenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. Taktiež správne konanie, ktoré predchádzalo vydaniu žalobou napadnutých rozhodnutí bolo uskutočnené v súlade so zákonom. Odvolací orgán teda postupoval správne, keď rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 16. 09. 2019 potvrdil podľa ust. § 243 ods. 4 vyššie citovaného zákona v znení neskorších predpisov. Z obsahu preloženého administratívneho spisu vyplýva, že správne orgány zistili skutkový stav správne a v dostatočnom rozsahu tak, aby bolo možné na jeho základe v zmysle zákona rozhodnúť.

23. Preskúmaním tohto rozhodnutia v intenciách podanej žaloby správny súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju rozsudkom zamietol podľa ust. § 190 SSP.

24. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech (súd žalobu zamietol) nepriznal náhradu trov konania, a to s poukazom na ust. § 168 SSP, nakoľko zo súdneho spisu nevyplýva, že by žalovanému v súvislosti s predmetným konaním trovy konania vznikli.

25. Súd takto rozhodol v pomere hlasov 3:0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak. (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods. 1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.